NAZDRAVICA S KRIŽA

GORDAN PAVIĆ

ZIRAL
23

BILJEŠKA O PISCU:

GORDAN PAVIĆ pripada mladoj generaciji hrvatskih pjesnika. Odavno originalno piše i objavljuje.
Kaže da uskoro dolazi vrijeme kad će tiskati svoje pjesme i u ZIRAL-u pod pravim imenom, a i dalje nastaviti živjeti u Hrvatskoj.

NAZDRAVICA S KRIŽA

ZIRAL
Zajednica Izdanja Ranjeni Labud
Redovita izdanja
Knjiga 23:

Gordan Pavić, *Nazdravica s križa*

Glavni urednik: Vinko D. Lasić

© ZIRAL
Izdavačko pravo na ponovna izdanja i prijevode pridržava ZIRAL — Upravni odbor, 4851 S. Drexel Boulevard, Chicago, Ill. 60615, USA.

Tisak: Croatian Franciscan Press,
Chicago

GORDAN PAVIĆ

NAZDRAVICA S KRIŽA

Ilustrirao
SREĆKO MARIĆ

ZIRAL
CHICAGO-ROMA-ZUERICH-TORONTO
1980

RADNIČKA BIBLIOTEKA
ZAGREB
„BOŽIDAR ADŽIJA"

REV.
2003

REV.
2010

Invent. broj	180071
Sign.	886.2
Struka	PAVIĆ G

M

ENTRANCE

POEZIJA

Meni
baš ništa
ostalo nije
doli da perom
kalnu razgovorim večer.
Nek modrica moga srca
kao melem ostane na pjesmi.

ZAČEĆA

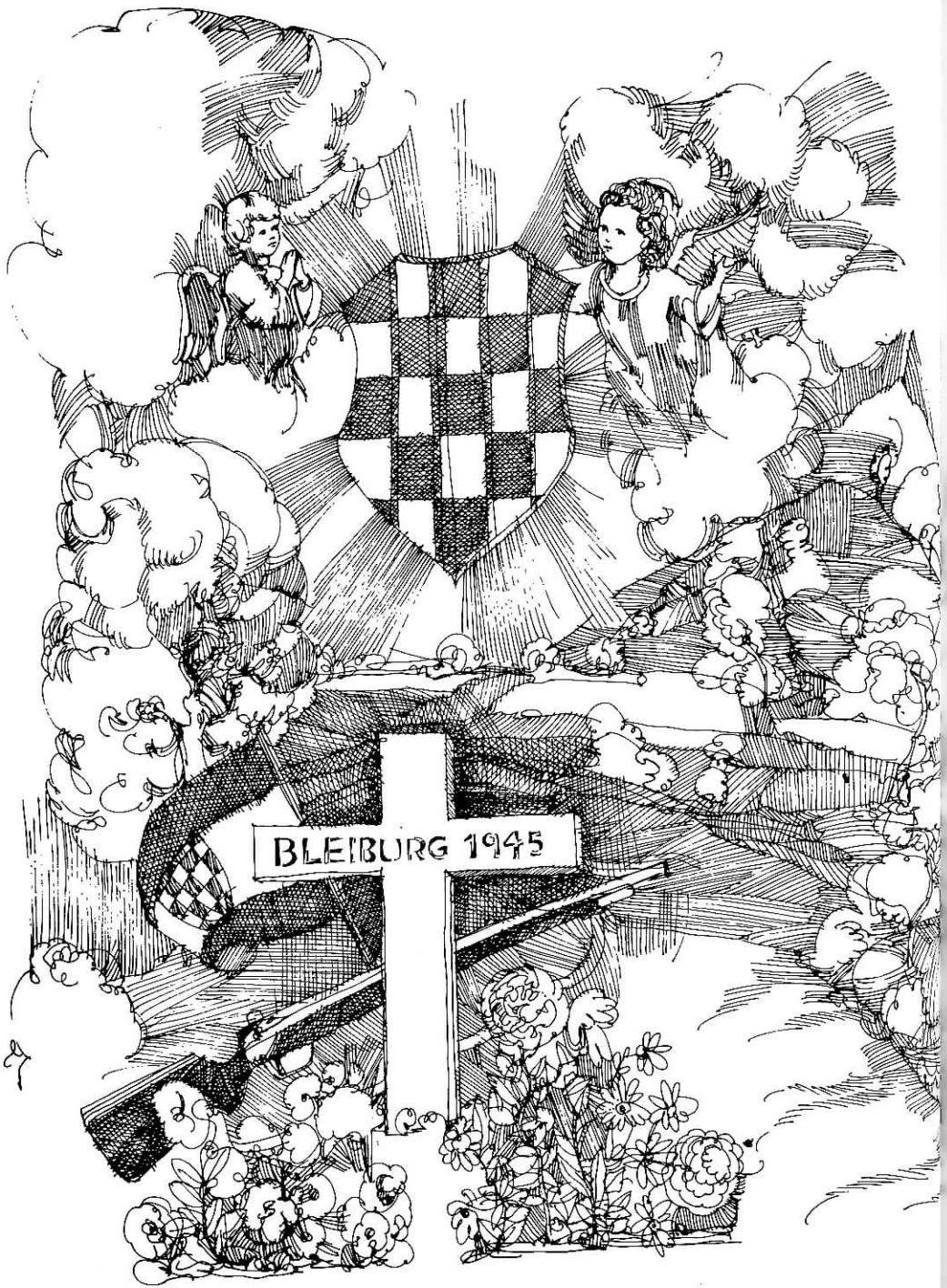

Radnička biblioteka

ONIMA
I
SVIMA
ŠTO
U
KRVOTOKU

BLEIBURŠKIH

NJIVA
ČEKAJU
USKRSNUĆE

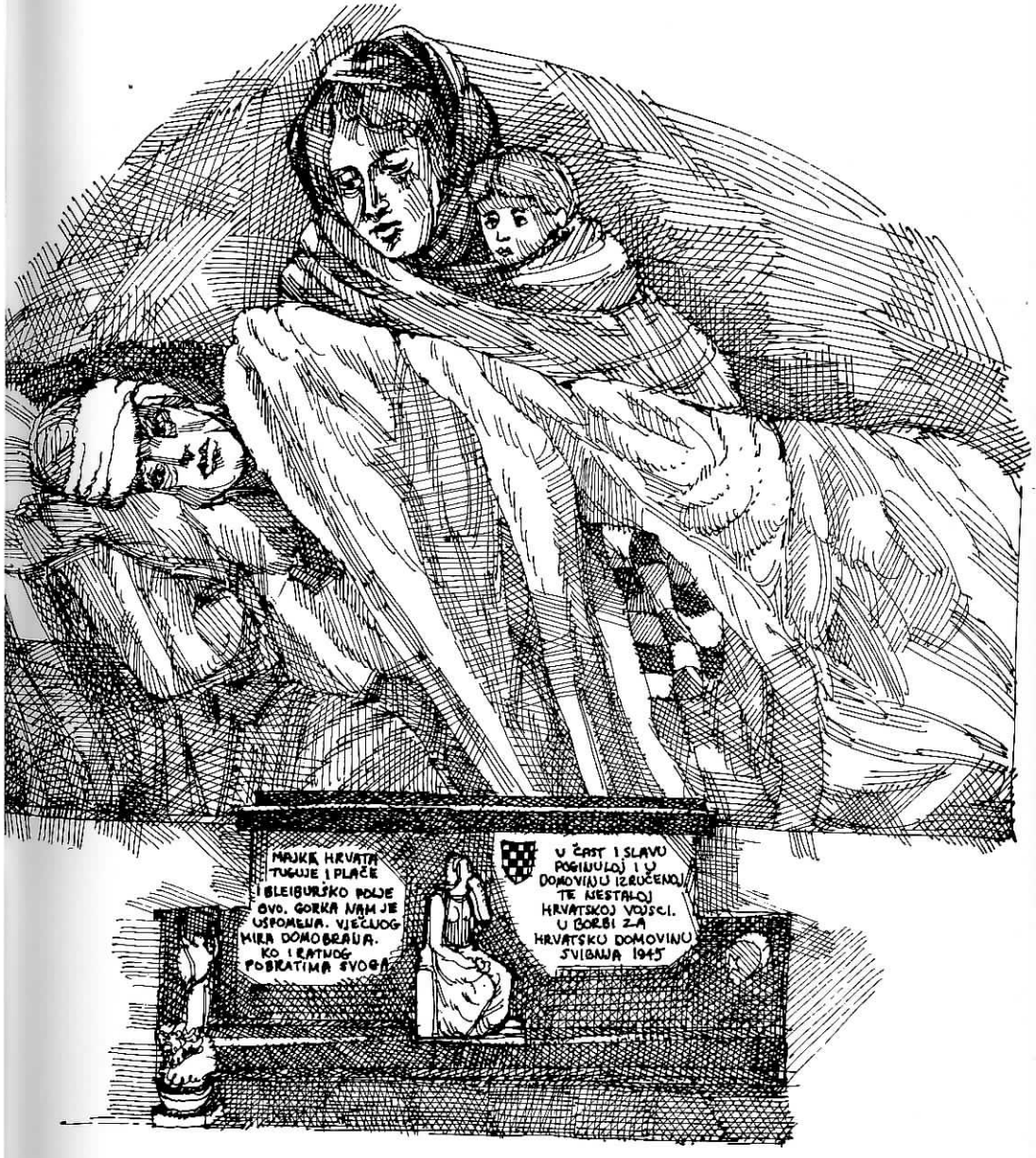
MAJKA HRVATA
TUGUJE I PLAČE
I BLEIBURŠKO POLJE
OVO. GORKA NAM JE
USPOMENA. VIEČNOG
MIRA DOMOBRANA.
KO I RATNOG
POBRATIMA SVOGA
U ČAST I SLAVU
POGINULOJ I U
DOMOVINU IZRUČENOJ
TE NESTALOJ
HRVATSKOJ VOJSCI.
U BORBI ZA
HRVATSKU DOMOVINU
SVIBANJA 1945

1.

Gavranovi crni vukli su
crijeva, sljepočnice dubli
onih ljudi zatečenih
u bijegu s pragova baštine
svete, spaljene, bez zjena.

Stotine i tisuće isukanih
grkljana, bez ruku
spodobe ljudske
rupastih lubanja.

Djetetu bez glave
na grudima majke zaklane
ptičurina pandže čelične
spustila u rebra.
O kljunu jetra
topla se dimi.

2.

Još
ponegdje čemerni jauk
pustarom krastavom
ko rzanje odbjeglog
doluta ata.

Mržnja
sjala je
Mržnja
znala je
sasjeći povorke
gladnih beskućnika
bestuđnika, Hrvata.

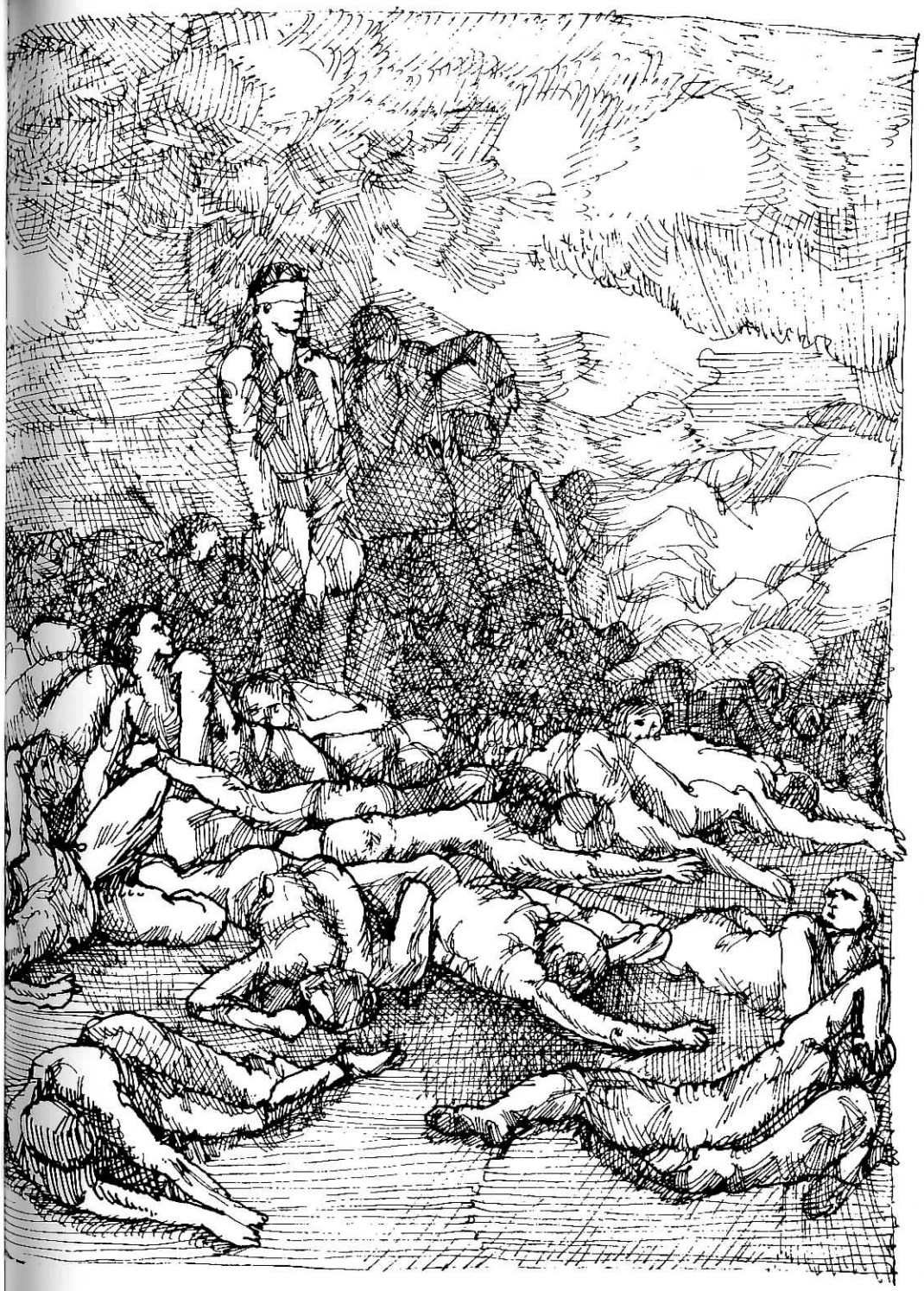

3.

Niz
obraze
planina
nebo u hropcu
iza svega glasa
zaplaka.

Drugog
nikog
za pogrebne suze
ne bi živog.

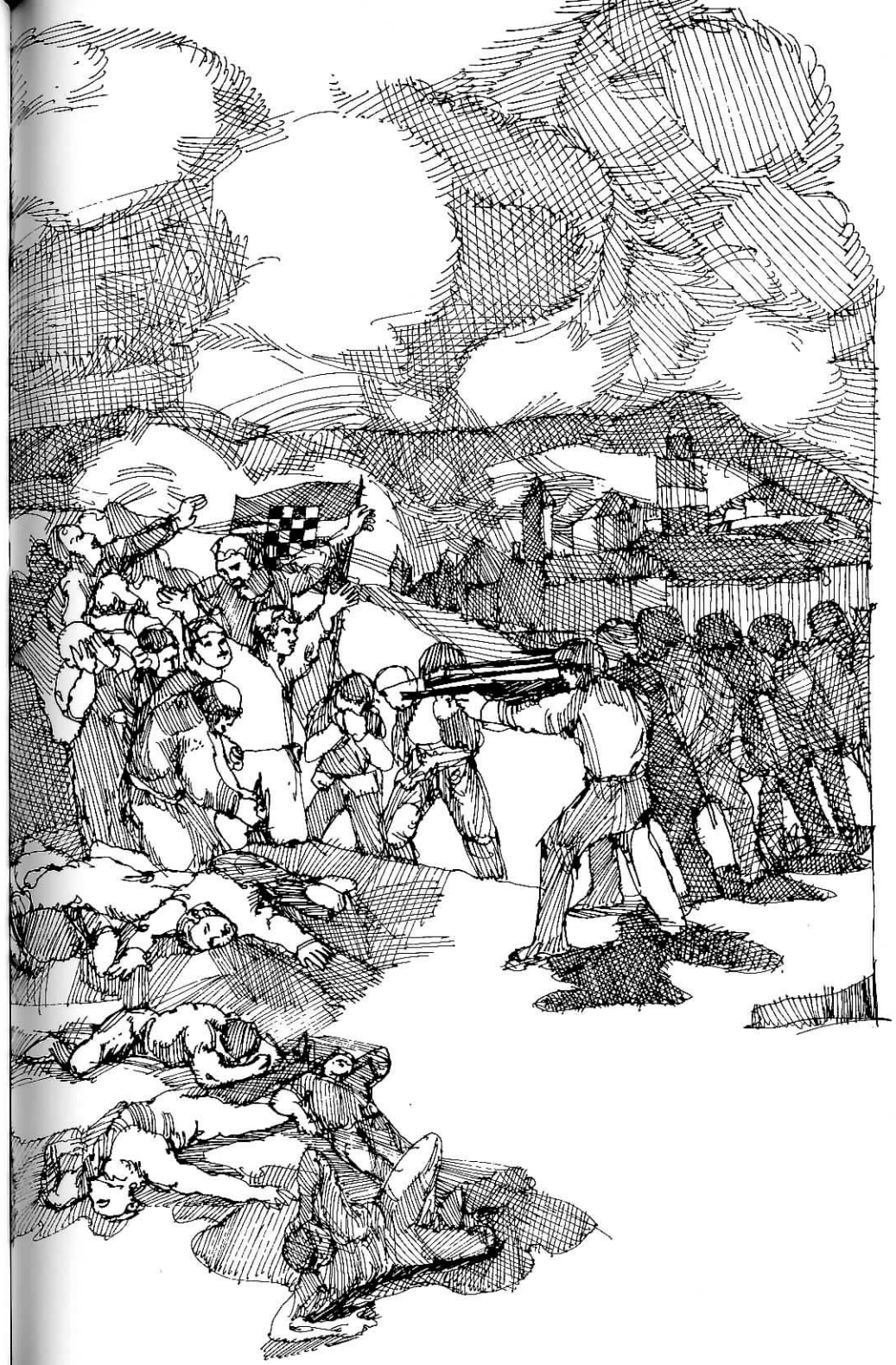

4.

A Smrt se isprsila
Bleiburgom uzrigiva od
mesa mlada i krvi nevine
ljudske, hrvatske.
Presita i pjana
kao nikada do sada.

U odlasku pjev,
u odlasku smijeh
dušmana zvijeri
giljotinaša petokrakih
zločinački urla i grakće.

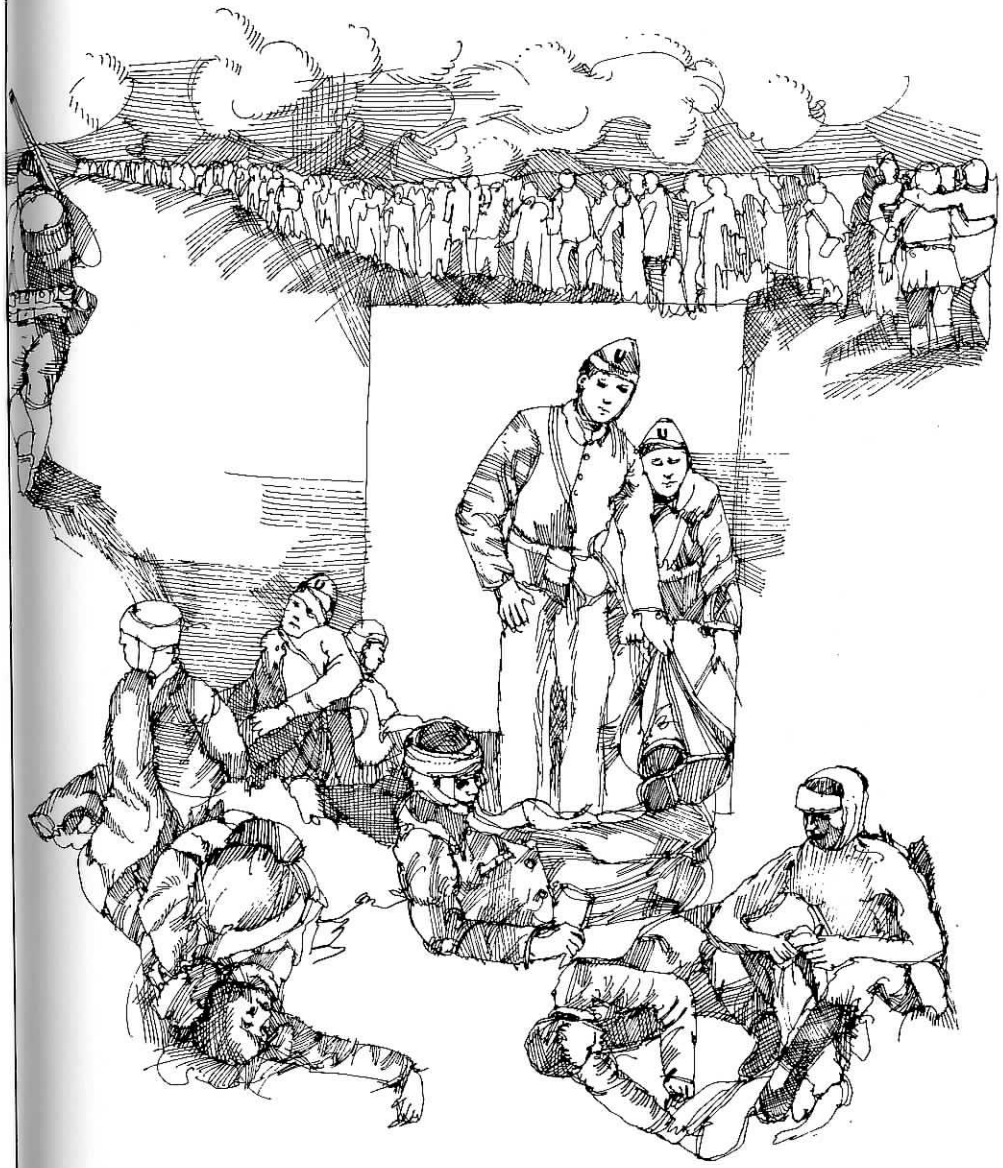

5.

Majke još jednom su
uzalud sinove čekale,
a nevjeste mlade u snu
u njedrima njegovu ruku i
žedna poniranja do besvijesti
uzalud s njime žudile.

Kruh naš hljeb crn i gorak
(p)ostade
makar ga i bilo dosta.

6.

Zavjese crne u sobi plavoj
padoše kobno, a javno na
banovâ trgu stranci
mokru omču natakoše slobodi
željnoj, nedočekanoj.

Ptici kukavici oduze glas se
i pade s grane od morne tuge.

Mržnja
sjala je
Mržnja
znala je
sasjeći povorke
gladnih beskućnika
bestuđnika, Hrvata.

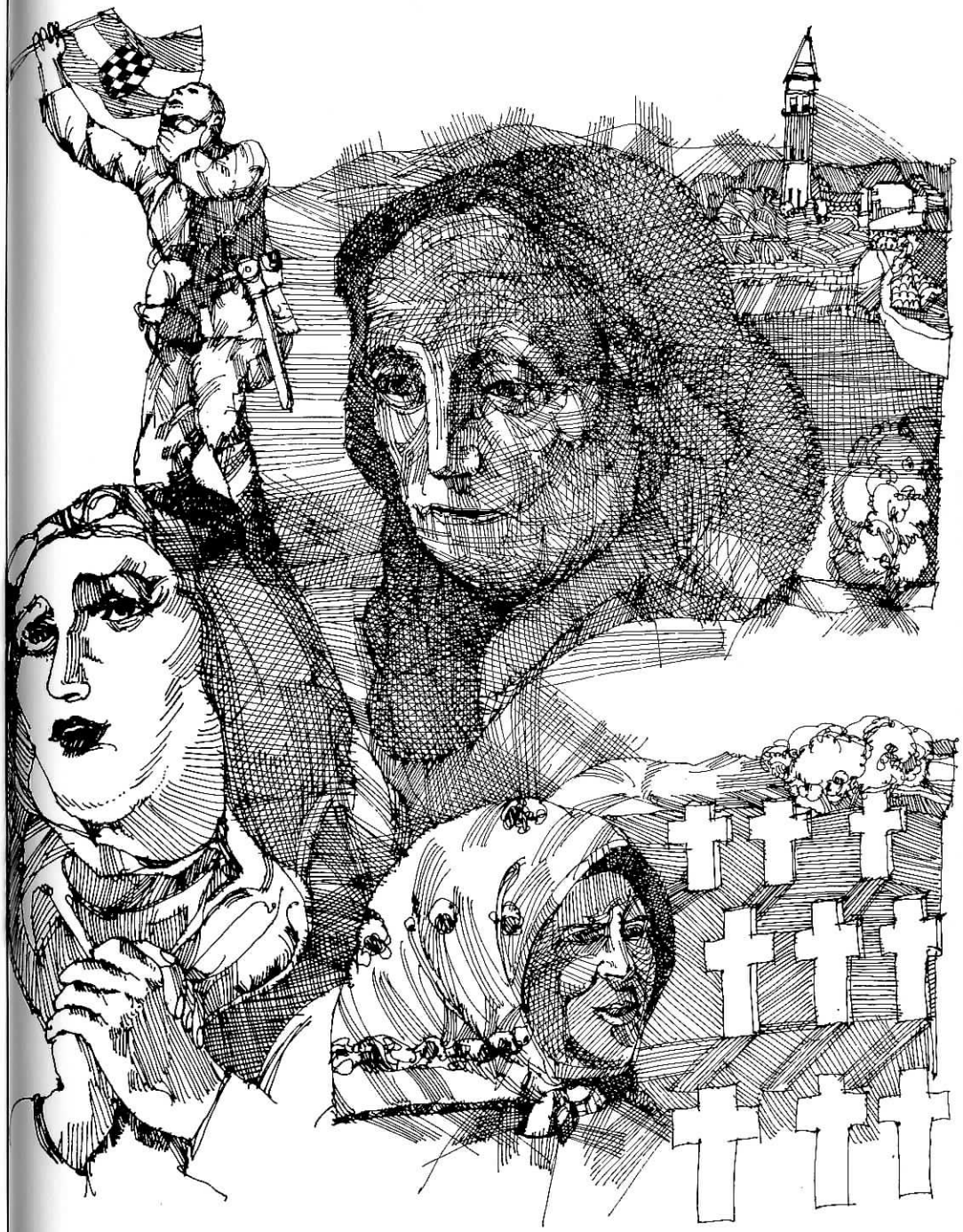

7.

Do krvavog dlana
Bleiburških polja
hroptanje i lelek
iz domaje stižu
smrću rastrgani:

ELOI?
ELOI?
Lama
sabakthani???

ISUS

U

MUENCHENU

POČETAK JAVNOG DJELOVANJA

1.

Srcem za slobodom i trbuhom
za kruhom
stiže u tuđinu.
Putnicom. Crvenom!

Radio
slutio
i vrlo rijetko se s kime družio.

Poslije
godinu i pol
pokuca na šalter:

2.

— Izvolite, druže!
— Ja donio putnicu.
Za produženje!
Tu je i
potvrda da sam
odslužio vojsku.
— Istu mi dajte i čekajte!

Poslije nekoliko trenutaka na vratima sa strane pojavi se nekakav kravatdžija i prozva:

3.

— Drug Isus Nazarenac! Izvolite napred. . .
Izvolite sesti! . . .
Znate, druže Nazarenac, ne ponašate se u svojstvu verna građanina. . . Znamo mi sve o vama! Sve! Vidite ovo. . . i ono. . .
Toliko je toga, da grehe mora da okajete, ako majku Maru želite da vidite!

4.

— Ne može, bre, da se panjka našu zemlju tako lako! . . .
Ne kažem da ne može da se dogovorimo.
Za vas to neće da bude teško jer ionako već družite s mnogima o kojima želimo redovno ponešto od vas čuti.

— Ne poznam ja nikoga, gospodine!

— Vaša vest i vaš glas
ostaće između nas!

— Dođoh produžiti putnicu
a ne tražiti posao!

— Ako želite pasoš, moraćete da ga prihvatite!

5.

Isusu Nazarencu
smrači se pred očima.
Skoči kao oparen
pljunu
kravatdžiji u lice
nešto opsova, zalupi vratima
i nađe se u liftu!

"S izdajicama i izdajstvom
nema kompromisa", šapnu sam sebi.

6.

I ostade ponosan
na svoju
pljuvačku!

To
bijaše
početak
Njegova javnog djelovanja.

ZAPLET

1.

Koraci su ga vodili sve dublje
u rizik i nestalnost
života izbjegličkog.
Od početka je znao
da je teško
glasove njegove obitelji
staviti u rime
i da
narod bez svojih na čelu
teško učuva dobar glas
i stekne sebi ime.

2.

Čudio se
kako su nas stoljećima gonili
i da još uvijek
imamo noge.

Gdje god je stizao
zjapili su grobovi
junaka narodnih.

I danas
oštrica tuđeg noža
uvijek u neka nova
hrvatska rebra
smrtno zarije glavu.

3.

Jednog kasnog poslijepodneva
dok je kiša rominjala od vrata dalje
učini mu se da njegovi
jedino krvavom rukom
mogu zapisati
sačuvati
čast
i
sne.

Radnička biblioteka

4.

München se tih dana ušutio.
Kao da mu je Netko
popio s ulica svjetlost.
Izgleda boležljiv.

Pun špijuna.

Isus iziđe iz nekog sporednjaka
kupi novine na kolodvoru
i nestade među svijetom.

5.

Dobro se sjeća. Dugim je godinama
čitao pisao čitao pisao
uvjeravao
usmeno i napismeno
protestirao
predvodio i prevodio
nastupao na sastancima
za prava ljudska
i tako nekoliko
ili puno puta
ispočetka.

6.

I
NIKAD
NIŠTA!!!

7.

Tog kasnog poslijepodneva
naroguši se
Nazarenac.

Pripasa mač
obrisa naočari
napuni
bič
stavi stari lovački šešir
i odluči
provaliti
u
hram.

8.

Tako se to
s nama
nastavilo.

Skupili smo za kauciju
ali ga ne pustiše vani.

Kažu opet neka nova
ili
nama već poznata
KAU
CIA

KADAR ZA FILM

— On u prvom planu,
svjetlo pojačaj, izbriši sjene!
Kameru, molim, malo bliže.
Dodaj i nek se vide
još tri
U.
Montažom makni
ostale križe!
Snimaj taj glas:

— Ajme meni, oče moj
poludjet ću!
Tako sam žedan
a ti ništa!
Da mi bar netko
cigaretu dadne.
Bio bi dosta i jedan dim.

— Hajde, Svemogući
migni sad i
budi kavalir
(s nekog radija
čuo se glas).

— Može li kratki interview,
ekskluzivno za "High Class"?

— Što očekujete
Nazarenče,
od Togitog Vijeća?

— Ima li šansi,
hoće li nas sreća
da budemo za početak
bar kao PLO?

— Prijatelji su ti
što uzeše avion???

Pljušte riječi
isukani mikrofoni
ispred raspetog martira
podignutog tihog Uznika
od gašenih na licu opušaka
zgrčenog lika.

Učine isto
mnogim prijateljima
Slobode
U
zemlji Njegovoj.

Raspetoj, Hrvatskoj!

— Tko nije visio
ili bio izvan nje
ne može razumjet
niti reći smije

što to znači
ne biti na njoj
ni sa jednom
ni sa dvije!

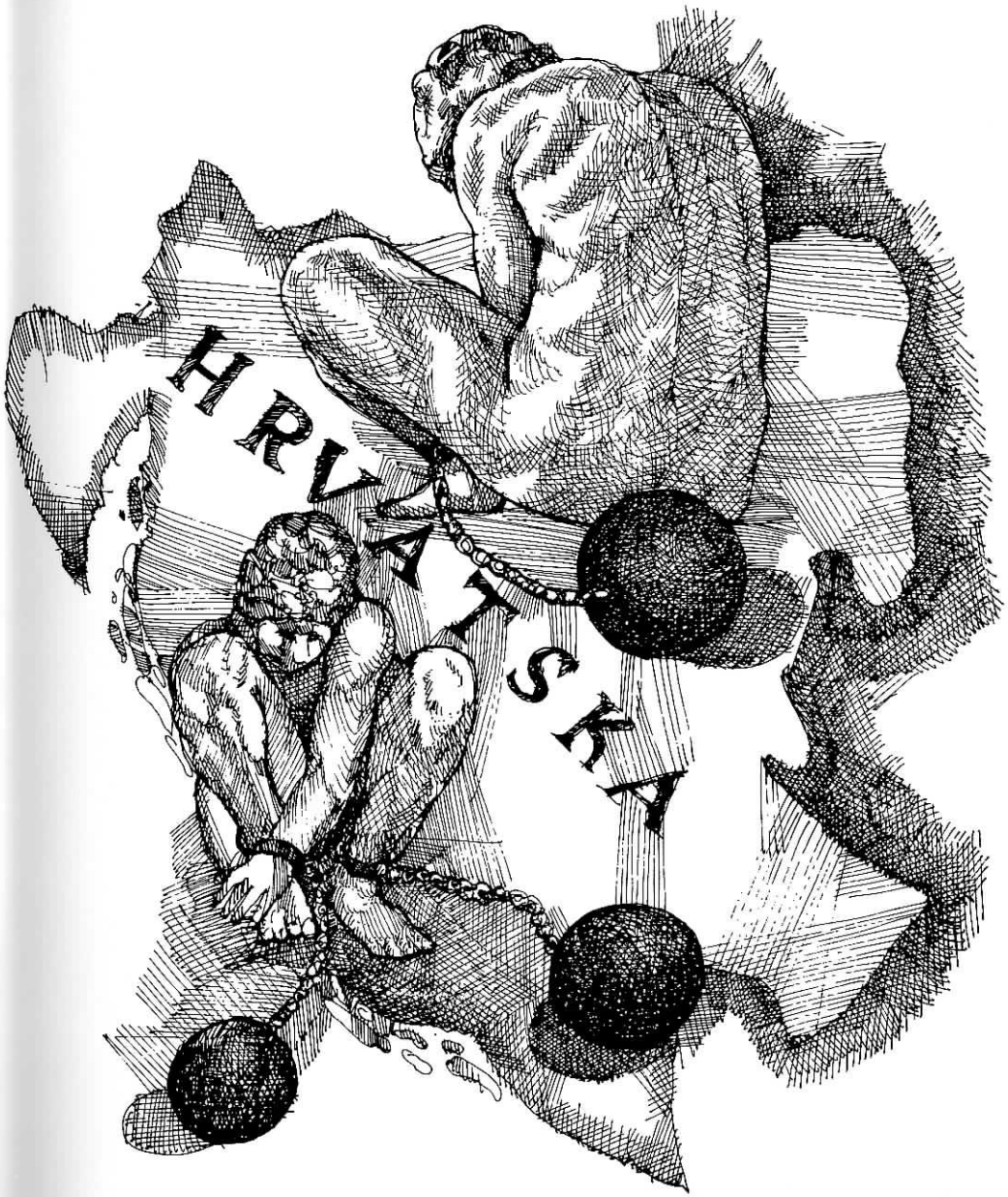

NAZDRAVICA S KRIŽA

Momu Ocu

Puče moj,
Veslajući
prema rtu dobre Nade
bdij i pazi
da more ne presuši
da Mržnja vesla ne pokrade.

Nek ne svade
mornare i nostroma!

Vjetar nam na ruku ide
bacaju nas vali
bliže.

Doma!

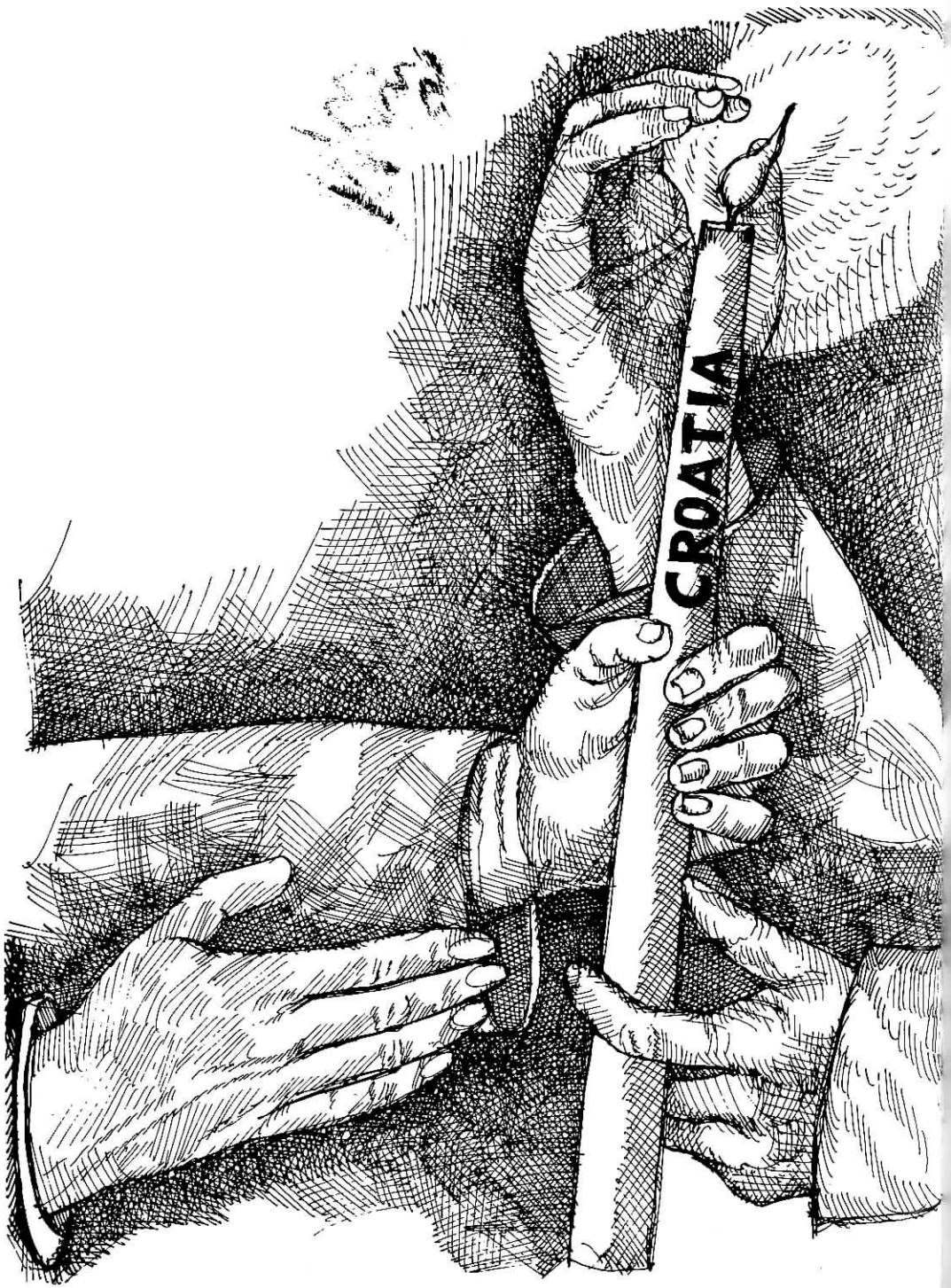

LELEK

ZEMLJE

VJETAR NA ZRINJEVCU

Kroz ponoć koraca
uvijen u kabanicu crnu
i
bezglavo leđa zgrčenih
lišće — u ovratnike ulica
pribada.

KORACI U ZRAKU

NAŠE SU DJEDOVE srkale
i tamnice i bojna polja
ali duh njihov zađe
za naše kosti.
Mučenice u crnom
vazda su dojile sinove
da padnu.
Kad to žita naša
gladni
drugom nismo želi?!
More naše — groblje naše.
Na pučini galiota i ribara
krv još vruća spomen pjeni.
Al zapljusnut nas
jednom će vrijeme,
blago i milujući.
Crknut će tuđinci kockari
ovaj poker, crni skat!
Prijatelju,
ne gube mrtvi
svaki put rat!

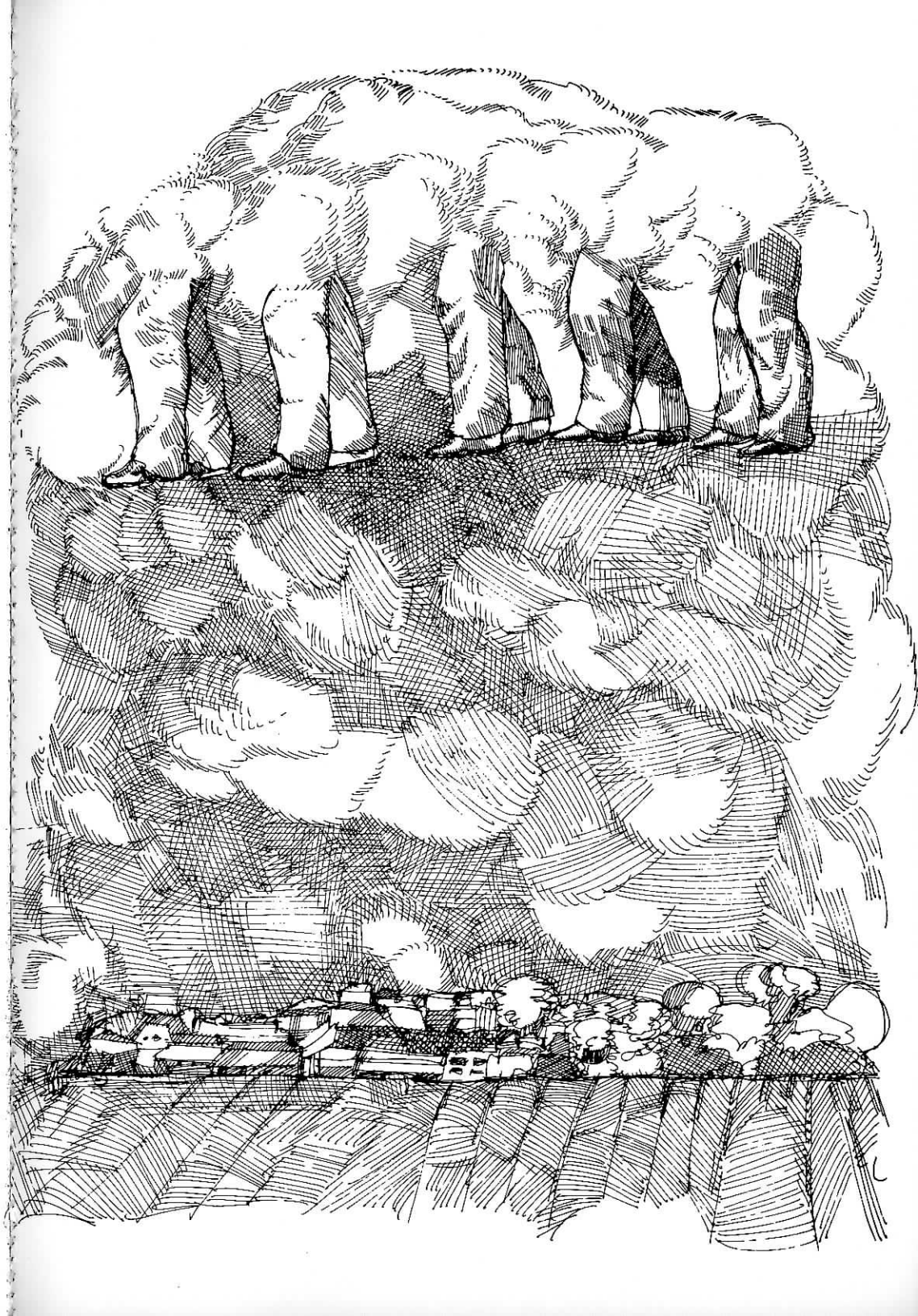

SLOVO O MOM SELU

Mojoj Majci

S krša je zemlju
splakala suza.
Panorama
izlizane ceste
i uz nju murve
bez kore.
Zamah vjetra
na sunce kroz
rasporeni oblak
navuče zastore.

Ispod odrine i smokve
sašla s puževim je kiša,
a lemeš sunovraćen
u nage slabine oranice
zelenilu žile osušio.

Ovdje su livade male,
a srca neizmjerna.

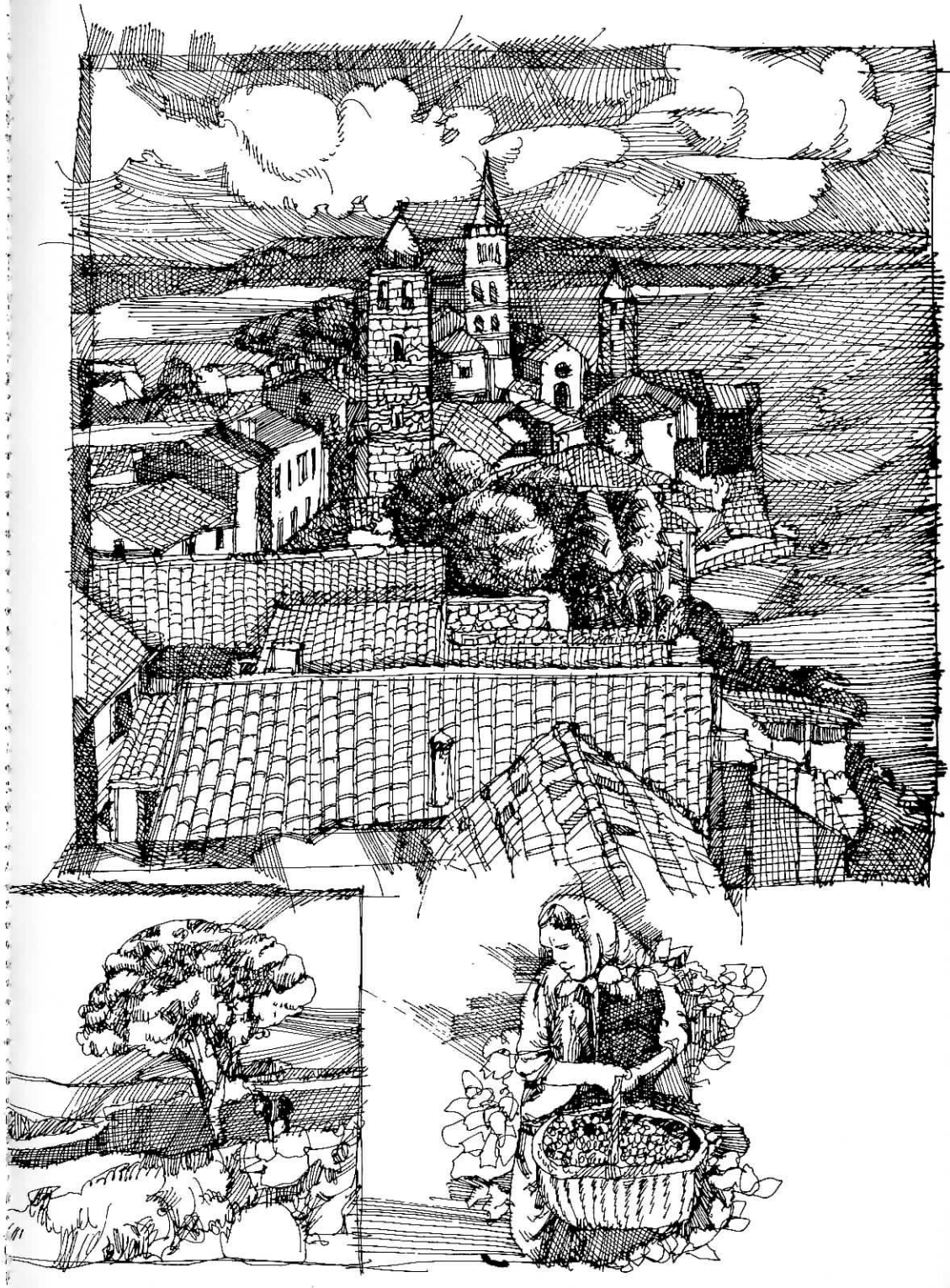

Zamukle su gusle i
gange i glasni divani.
Osim tišine
i pirlita dima
u ošurganim dimnjacima
sve se ušutilo.

Na zemljanim prsima naših
mogranj i kupina,
groblje nepočešljano.

U sjeni zvijezde
školska djeca
ubojici starije braće
nose štafetu.
Već godinama kovači
debele lance
porodu u čekaonici
kuju.

S krša je zemlju
splakala suza.

ZVONIMIRKA

Miris duhana
i škrtost zemlje
iz raspuklih žulja.
Poštari s pismima
iz tuđine
i heroji bez penzija.
Zgrčene šake
u samljevenu bijesu
ljućem od otrova
na kaduljskom kamenjaru
sklupčanih poskoka.

Ni more ne šumi više
već valovi u grcaju
nad kostima nariču.

Junaci Nade
u krvotoku algi
čekaju svanuća.

Vrijeme je kad su
sveci
u zatvorima
a ini izdajom
kupuju oltare.

Patnju svijesnih
i
u
razgoljićene
grudi pejsaža
zarito sunce
nitko nam ne uze.

Ne znam
hoće li
živjeti sutra
ali danas je mrtva.

STARI SUDJED

Zborih sinu:
miruj i šuti
jerbo ću ostat
i bez tebe
pa crknut
ko živina
bez ruke
bez sviće.
A on. . .

Misečno se javi
iz Gradiške.
Drugi mi je
u svitu.
Uz tuđu vatru
zebe.

Sinko
uvik bili smo
i jesmo
svaki bogovni dan
više i jeftinije
na gubitku sebe.

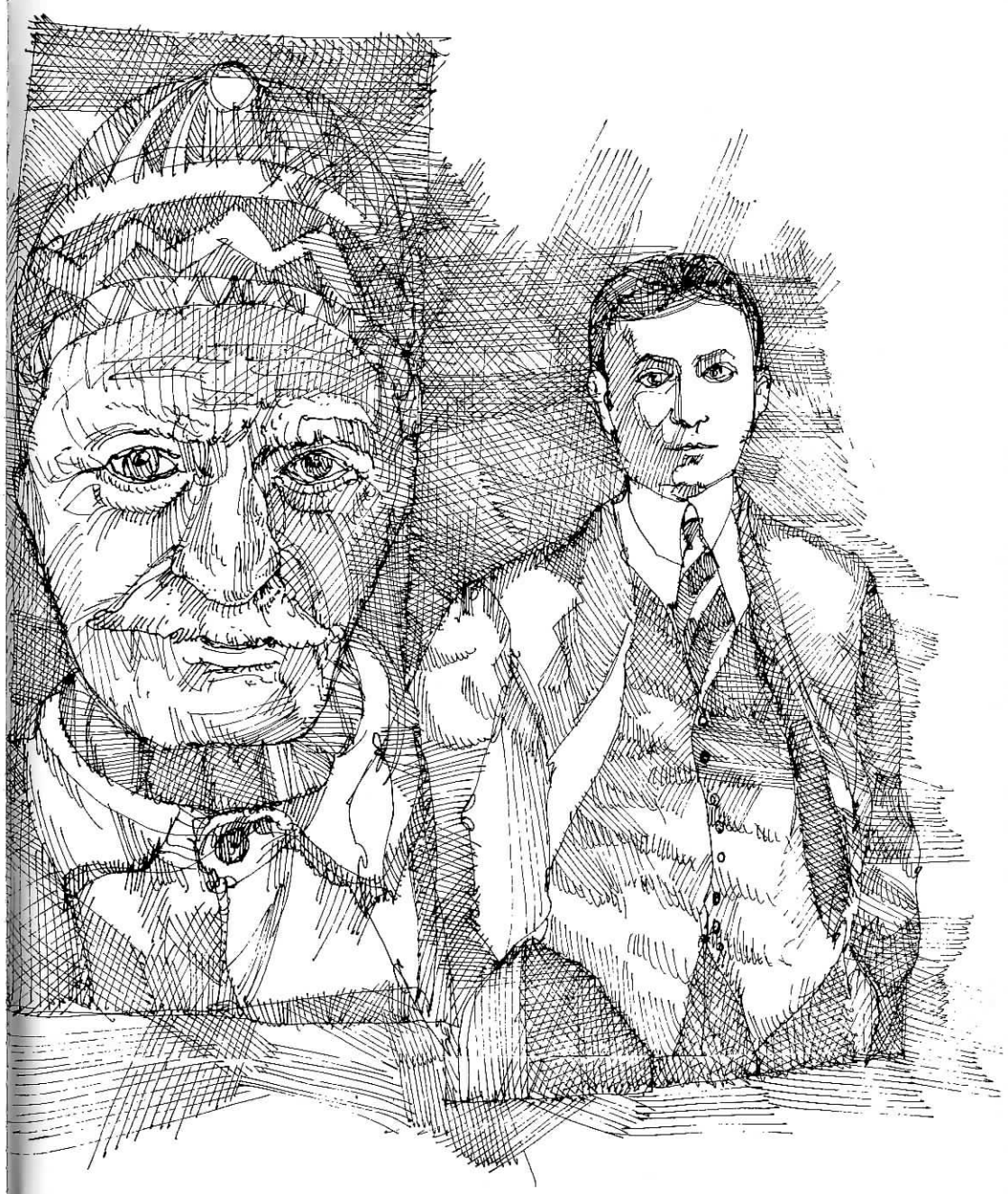

VIJEST IZ LOKALNE NOVINE

Napisao još bih nešto i
zalio sušni papir slovom
da bogovi me
namjerama ne ušutkaše
i odbiše potpetice mojih htijenja.

Štakori iz varoši žderozubi
na usta novine bulevarske
narediše radi sira:
samo u jednom da sokacima duru
jantarska violina svira.

U zaleglo naselje iziđoh
i vidjeh oblak kako omčom
dimnjacima oko šije dahće.
Ulica se razjapila kao
rasječeno u mesari goveče.

Ja dvoumih i da li radnik sam
što bez plaće čisti smeće
ili clown s deset maska
i sa uplakanim i bez sreće licem.

Radnička biblioteka

DIV U LONCU

Hrvatski bog Mars
kaljuži u blatu
i makazama tuđim
vlastiti grkljan para.
Vino, vlažan miris ženskih grudi
i blagdani na Bledu
zamagljuju horizonte hrvatske.
Tiček tad ni slutio nije
da se revolucionaru onom
masnim kotletom zatvaraju usta.
A zaklanim prančiokom zatvora
tabanaju čete gladnih.

Žerava pod lugom
sjeme zakrvavljeno.

Zar moj narod samo
dobrih romana treba???

KONAC VJEČNOSTI

Ako
nitko drugi
onda
vrijeme radi za nas.
Faraonovina faraona
Atila i carstva
Rimljani, Osmanlije
i Bonaparta.

Svi sustavi sustaše
i tako reći
gologuzi bez fasada
i službenih istina
lista smokvina
pod lupom povijesti
prokoračaše.
I uz pilule kredita
i ovaj će.
(O rano grdna,
kad će???).

TIRANOSAURI

Vi
krajeve zadnje tupite
u BOACu... JATu...JETu
imate plaćen hotel
i telefon u klozetu
Vi
čiji glas se sluša
jer riječ je vaša
minirana zona.

Mješine bez vina
pijete
krv
mozak
prognaniku mijena
a sutra jednako će svima
nad grobovim psi pišat
i šutjet mjesečina snena.

Sveti
Jahajući
Svekužeći
Jendopartijski
Jedino-mjerodavni
Kosci iz preminulih vremena
da ste zdravo, aleikum selam
al dalje od zemlje naše
vaših
miris sjena.

Uz zvona
pozaune
i plutone
po azbuci
bez guranja
i u redu
idite svi
u. . .
krajeve južne!!!

MIMOILAŽENJA

Ovo vrijeme je
začeto u strahu
presoljeno
iščekivanjima.

Jedno bih htio
Jedna me voli
Jedni me mrze
na kladionici što
na yu-smrt
uz posljednju paru
i sebe samog
založih.

Ovo vrijeme je
što ga učini
gospodin neki
s manirima tirana
i gutača plamena
ljudskih samokoračaja.

Ovo vrijeme je
raspolovilo sjeme
razdesetilo mene
Plandžiju
krušnih plantaža
razgolgotnjenih
uspinjanja
utišanih bura
i ljubavi s njom.

Ostvarenje
uništava
planove,
mogućnosti proždire.

Da je drukčije
opet bi bilo
isto.

MILIJUNAŠ

Mojoj Braći

Naš je djed
Naš je djed bio milijunaš
mada nikad znao nije
hoće li sutra čeljad
kruha imati za ručak.

Naš djed je bio
velikoposjednik
poštenja
i
uz
čizmu na vratu
ostajao pri svom.

U SVOJU OBRANU

Što godine nagodinavam više
i tako duhom što sam mlađi
podnosim teže
vruću juhu
prazne boce
u obraz poljupce.
Plač siročadi
i žicu pred
vratima očinskim.
Imenovanja
ni spominjat neću,
a licemjerje, što bih?!
Ipak trpjet ne mogu
da vino naše
drugi toče!
Što mogu kad
mrzim
glagol morati
i raj
sa zabranjenim voćem.
Tako mi se hoće
pa pustite lava kad ljubi
i nemojte me više zajezik povlačiti.

IZRUČENJE SRCA

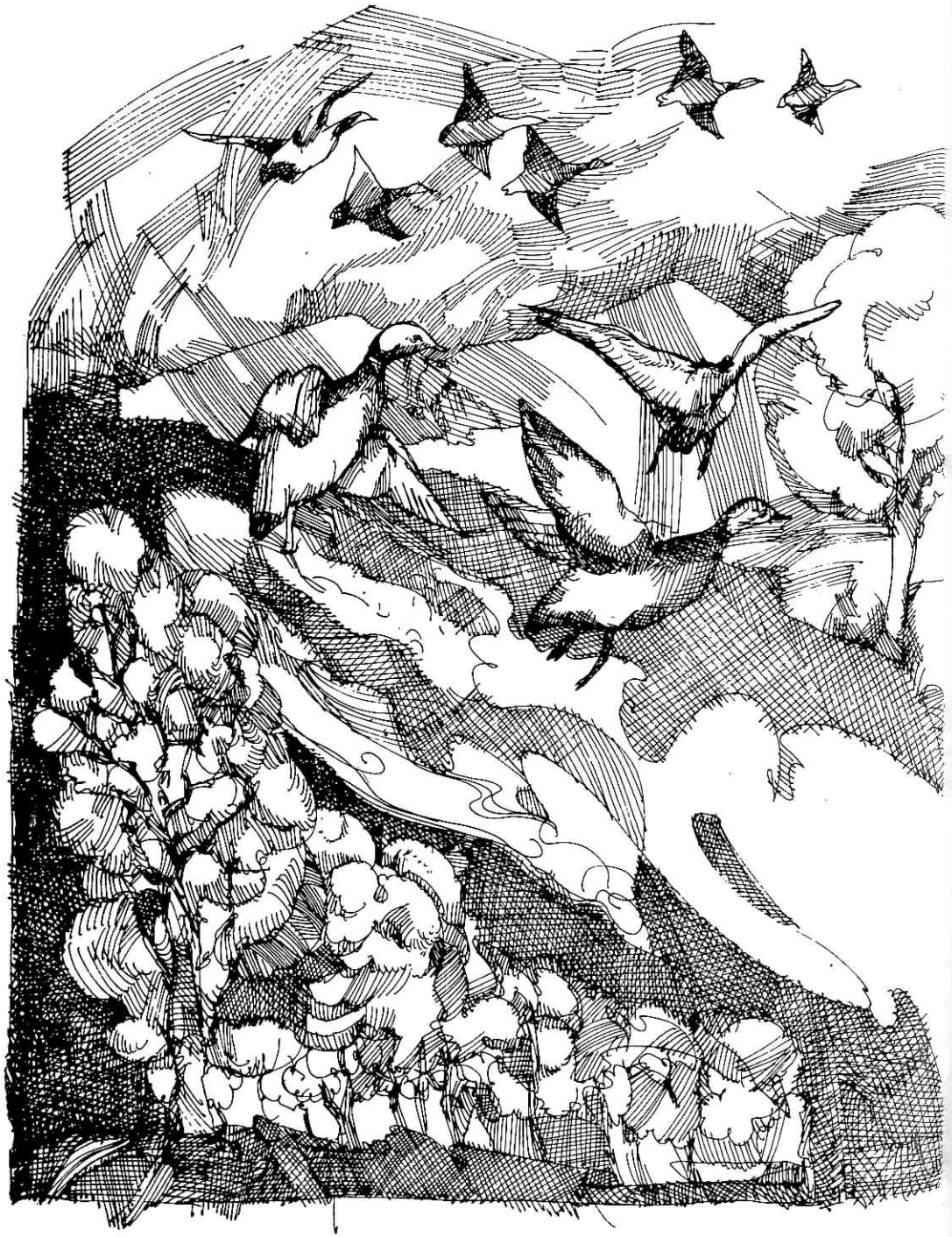

IZVOR

Mojim Sestrama

Ne vjeruj ptici
što pred mrazom
stranama dalekim
bez povratka
let joj plane
i zaboravi gnijezdo
što za prvi uzlet
podari joj dlane.

I u stijenu posumnjaj
makar iz dobrote
zelenilom da rodi.

Ni rijeci ne vjeruj
kako modra bila
i ma čija da je,
zaniječe li da potekla
s izvora je.

A čovjeku?

Na morima li riječi
njegovih brodova nema
— koliko i poskoku
kad čini se da drijema!

PISMO

Bitak
iole oplemenjen
začet u nadi otpora
i jedne obnovljene zemlje
zaklane u naručju budućnosti
i posrane sadašnjosti
crnči u suštini
za boljitak.

Učmali
bez horizonta načini
osude i slova nadutog
razaraju,
moj blesavi uredniče!
Tvoj zabrinut brat.

RASPRODAJA

Gladne večeri suhih usta
vlaže oči što gore.
Čaša prazna, krevet hladan
i ponoć kroz prljave store.

Od vajkada potpaljenih peta
mi
i
vjetri
bjesmo roda istog.
Dal jugu ili sjeveru?
Gdje smo i gdje bismo?

Uvijek smo za
preživjet bili samo
a ostalo zabranjeni hoby.

Ne kušasmo hodati
bez jahača i uzde
i zato za šećer
i pod sedlom Hrvati
Hrvate prodaju i sude.

Da
nije tako
moj bi prozor sada
u Neretvu upro oči.

Nena bi kahvu pristavila
čuo bi se i mujezin.

A ovako, Hamide, bećaru stari,
nasloni se na san
i čekaj na Temzi.

RUJAN 1917

Njišu se
tragedije i veličine
kotač sreće bez kojih bi
u nesreći na putu hrvatskom
ostao bez okretaja.

Ipak
što je previše
previše je, Gospodine!
Sluga tvoj, gospodin Supilo
zašto umrije na klupi
u parku jednom sam
i da mu nježno oči tek
londonska magla hladna
vlažnom rukom sklopi.

A k tomu još
star i prognan!?

HEROJI

O Majko,
pod jugo jadom i
bojom osramoćenom,
moja zemljo u hropcu!

Živiš li još ili su
pokopali te bez križa
da svi te zaborave
i nitko te ne mogne naći?

Iz planine, iz tuđine
režanje ti vuka
poruku jednu nosi:
Pridigni se, Majko!
Tomislavi se rađaju,
Šubići i Zrinski jašu opet,
Starčevićâ ima sve više!
Jelene ognjišta nova dižu
i Julije, Starice moja,
ljubav ti nude
i pozdrave za rođendan
pišu!

Povorka hrabrih
svaki dan je duža
i sve se brže
prema tebi kreće.

Heroji
ako se i umore,
Majko,
Tebe i junaštva
odreći se
nikad ne će.

OPROSTI

AKO SAM

NEPRISTOJAN

ELEGIJA

TI REČE I
Ja ne lažem
a njima laž postade obrt
Ja ne udaram
a oni nam bubrege odbijaju
Ja ne kradem
a oni nam ostavštinu
raskomadaše svetu
Ja opraštam
a oni nevine osuđuju
Ja sam iskren
a oni jedno govore drugim zadišu
Ja sam za slobodu
a oni nas bacaju u samice
Ja dadoh i drugu košulju
a oni nam kožu sadriješe. . .

Odavno
priča se
da si ti
pravedan
i
svemoguć
i
da znaš
što govoriš
Pa nek ti je
na obraz,
Gospodine.

RADNIČKA BIBLIOTEKA
ZAGREB
"ĐOŽIDAR ADŽIJA"

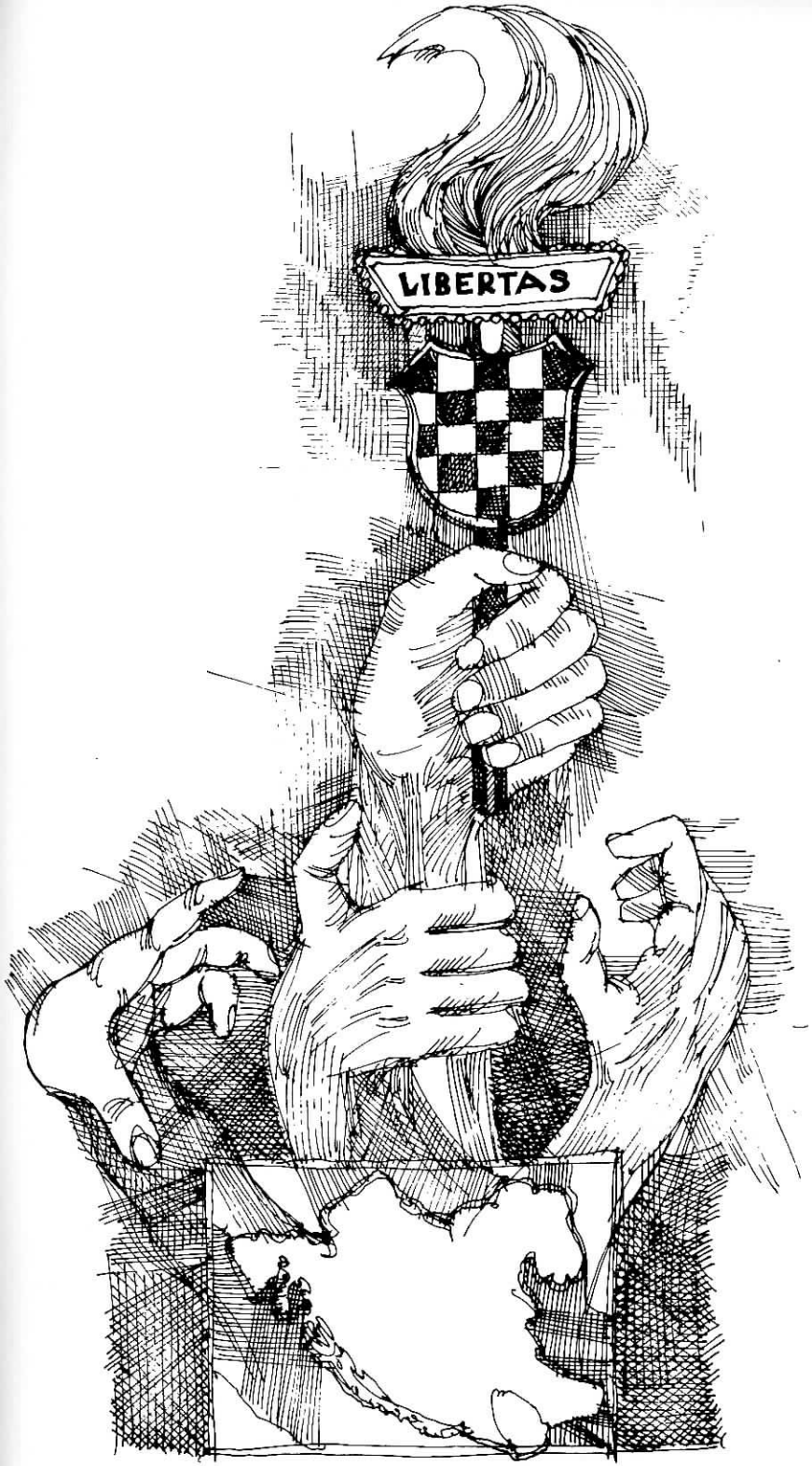

BILJEŠKA O PISCU:

***GORDAN PAVIĆ** pripada mladoj generaciji hrvatskih pjesnika. Odavno originalno piše i objavljuje.*
Kaže da uskoro dolazi vrijeme kad će tiskati svoje pjesme i u ZIRAL-u pod pravim imenom, a i dalje nastaviti živjeti u Hrvatskoj.

BILJEŠKA O ILUSTRATORU:

SREĆKO MARIĆ (sin Vida i Stane) rodio se u Hrvatskoj prije nešto manje od trideset godina. Brzo je rastao i dobro se školovao u Kaliforniji. Već nekoliko godina živi u New Yorku i bavi se profesionalno slikarstvom. Slika, izlaže i — nagrađuju ga.

Bio je jedan od osnivača i prvi dopredsjednik "Društva hrvatskih likovnih umjetnika" u Americi. Nedavno je postao tehnički urednik ZIRAL-ovih izdanja.

SADRŽAJ

5 ENTRANCE

6 Poezija

9 ZAČEĆA
11 Onima i svima...
14 Gavranovi crni
16 Još ponegdje
18 Niz obraze
20 A Smrt se isprsila
22 Majke još jednom
24 Zavjese crne
26 Do krvavog dlana

29 ISUS U MUENCHENU
30 Početak javnog djelovanja
31 Srcem za slobodom
32 — Izvolite, druže!
33 — Drug Isus Nazarenac
34 — Ne može, bre
35 Isusu Nazarencu smrači se
36 I ostade ponosan
37 Zaplet
37 Koraci su ga vodili
38 Čudio se
40 Jednog kasnog poslijepodneva
42 München se tih dana ušutio
43 Dobro se sjeća
44 I nikad ništa!
45 Tog kasnog poslijepodneva
46 Tako se to s nama

47 Kadar za film
52 Nazdravica s križa

55 LELEK ZEMLJE
56 Vjetar na Zrinjevcu
58 Koraci u zraku
60 Slovo o mom selu
64 Zvonimirka
68 Vijest iz lokalne novine
70 Stari sudjed
71 Div u loncu
72 Konac vječnosti
73 Tiranosauri
75 Mimoilaženja
78 Milijunaš
80 U svoju obranu

81 IZRUČENJE SRCA
83 Izvor
85 Pismo
86 Rasprodaja
88 Rujan 1917
90 Heroji

93 OPROSTI AKO SAM NEPRISTOJAN
94 Elegija

99 Bilješka o piscu
100 Bilješka o ilustratoru

RADNIČKA BIBLIOTEKA ZAGREB "BOŽIDAR ADŽIJA"

ZIRAL — ZAJEDNICA IZDANJA RANJENI LABUD

***Redovita izdanja:**

1. L. Kordić, *Livade snova i vjetrova* (Pjesme), 2. izd., Rim 1974, str. 78, dol. 2; DM 6.*
2. L. Kordić, *Plime neizmjerja* (Izabrane pjesme), Rim 1970, str. 120, dol. 2; DM 6.
3. M. Vidović, *Ribnjak Betezda* (Pripovijesti), Rim 1971, str. 204, dol. 2; DM 6.
4. F. Nevistić, *Temelji demokracije,* Rim 1971, str. 274, dol. 3; DM 9.
5. K. Vasilj, *Sloboda i odgovornost* (Naravna etika), Rim 1972, str. 328, dol. 4; DM 12.
6. P. Kordić, *Slavoluk vrh ruševina* (Drama iz hrvatske borbe), Rim 1972, str. 318, dol. 4; DM 12.
7. D. Mandić, *Crvena Hrvatska* (Najstarija povijest južne Hrvatske), 2. Izd., Rim 1972, str. 356, dol. 4; DM 12.
8. D. Mandić, *Hrvatske zemlje u prošlosti i sadašnjosti,* 1. izd. 1973, iscrpljeno. Vidi "Sabrana djela" na str. 3. omota.
9. J. Prpić, *Posljednji svibanj* (Pjesme iz hrvatskog egzodusa), Rim 1973, str. 104 (ilustrirano), dol. 4; DM 12.
10. L. Kordić, *Hrvatska iseljenička lirika* (Antologija), Rim 1974, str. 190, dol. 2; DM 6.
11. V. Grubišić, *O hrvatskom jeziku* (Jezikoslovne rasprave), Rim 1975, str. 176, dol. 3; DM 9.
12. F. Dujmović, *Hrvatska na putu k oslobođenju. Uspomene i prosudbe,* Rim 1976, str. 584, dol. 10; DM 30.
13. M. Juranić, *Povratak ptice* (Pjesme), Rim 1975, str. 78, dol. 3; DM 9.
14. B. Perović, *Hrvatski katolički pokret,* Rim 1976, str. 320, dol. 6; DM 18.
15. D. Baton, *Mladi Stepinac, Pisma zaručnici,* Rim 1975, str. 134, dol. 3; DM 9.
16. A. Kadić, *Trubač iz daljine* (Izabrane pjesme Vinka Nikolića), Roma-Chicago 1976, str. 110, dol. 2; DM 6.
17. P. Kordić, *Probodeni svjetlaci* (Pjesme), Chicago-Roma-Zürich 1977, str. 108, dol. 4; DM 12.
18. K. Vasilj, *Ljepota i umjetnost,* (Estetika) Chicago-Roma-Zürich-Toronto, 1979, str. 216, dol. 7.80; DM 23.
19. L. Kordić, *Krateri i gejziri,* (Eseji), Chicago-Roma-Zürich 1978, str. 320, dol. 10.75; DM 30.
20. P. Kordić, *Ognjeno oko Proroka,* (Drama) Chicago-Roma-Zürich-Toronto, 1979, str. 194, dol. 5; DM 15.
21. A. Kadić, *Iseljena Hrvatska,* (Povijesne prosudbe), Chicago-Roma-Zürich-Toronto, 1979, str. 244, dol. 9; DM 27.
22. H. Ban, *Urotnik na Manhattanu,* (Roman), Chicago-Roma-Zürich-Toronto, 1979, str. 366, dol. 10; DM 30.
23. Gordan Pavić, *Nazdravica s Križa,* (Pjesme, bogato ilustrirane), Chicago,-Roma-Zürich-Toronto, 1980, str. 106, dol. 8; DM 24.

* Za narudžbe izvan USA cijene su stavljene u njemačkim markama (DM) ili protuvrijednost prema DM, i uračunata je poštarina i otpremanje.

kgz RADNIČKA BIBLIOTEKA ZAGREB
020068891

ABUD

1973,

M 15.
o-Rim,

nicago-
5.
Roma-

umen-
teksta,

1975,

anada.

»Narodne novine«, Zagreb – (79)
Oznaka za narudžbu: UT-XI/11-10

BILJEŠKA O ILUSTRATORU:

SREĆKO MARIĆ (sin Vida i Stane) rodio se u Hrvatskoj prije nešto manje od trideset godina. Brzo je rastao i dobro se školovao u Kaliforniji. Već nekoliko godina živi u New Yorku i bavi se profesionalno slikarstvom. Slika, izlaže i — nagrađuju ga.

Bio je jedan od osnivača i prvi dopredsjednik "Društva hrvatskih likovnih umjetnika" u Americi. Nedavno je postao tehnički urednik ZIRAL-ovih izdanja.
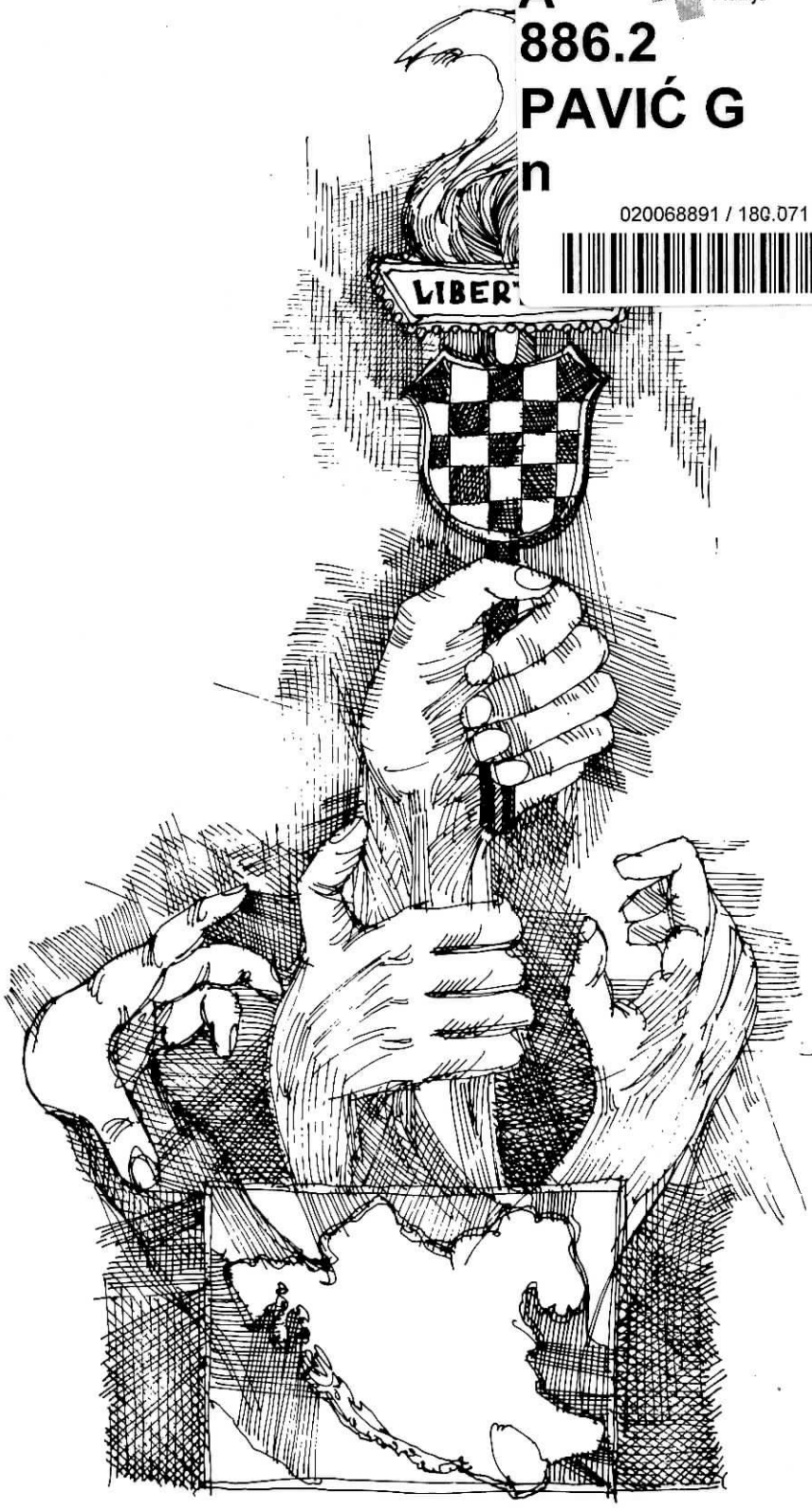
Knjižnica Božidara Adžije
A
886.2
PAVIĆ G
n
020068891 / 180.071